



INSTYTUT GENETYKI ROŚLIN POLSKIEJ AKADEMII NAUK

Strzeszyńska 34, 60-479 Poznań

Tel.: centr. 61 6550200, sekret. 61 6550255 **Fax:** 61 6550301 **E-mail:** office@igr.poznan.pl
www.igr.poznan.pl **NIP:** 781-16-21-455 **REGON:** 000326204

Poznań, 14 października 2013

Ocena
osiągnięcia naukowego, pozostałego dorobku naukowego,
dorobku dydaktycznego i organizacyjnego i innych osiągnięć
dr Jadwigi Śliwki
z Zakładu Genetyki i Materiałów Wyjściowych Ziemiaka,
Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – PIB w Radzikowie,
Oddział w Młochowie

Oceny dokonano na podstawie następującej dokumentacji:

- 1) dokumentacja osobowa zawierająca:
 - a) pismo Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych skierowane do Dyrektora IHAR-PIB w Radzikowie w sprawie powołania i składu Komisji Habilitacyjnej;
 - b) wniosek Kandydatki z dnia 10 czerwca 2013 o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie: nauki rolnicze, w dyscyplinie: agronomia;
 - c) dyplom uzyskania stopnia doktora nauk rolniczych w zakresie agronomii, z wyróżnieniem, nadany uchwałą Rady Naukowej IHAR dnia 14 grudnia 2005, potwierdzono zgodność załączonej kopii z oryginałem;
 - d) autoreferat w j. polskim i j. angielskim, zawierający:
 - informacje na temat kariery naukowej Kandydatki;
 - informacje na temat osiągnięcia naukowego będącego przedmiotem niniejszej oceny, wraz ze szczegółowym omówieniem i podsumowaniem oraz podaniem procentowego udziału własnego, wartości współczynnika wpływu czasopisma i punktacji wg wskazań MNiSzW;
 - omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych;
 - e) wykaz opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych, z podaniem procentu wkładu własnego, wartości współczynnika wpływu czasopisma i punktacji wg wskazań MNiSzW (informacja w j. polskim i j. angielskim);
 - f) informacja o osiągnięciach dydaktycznych (informacja w j. polskim i j. angielskim);
 - g) informacja o współpracy naukowej (informacja w j. polskim i j. angielskim);
 - h) informacja o popularyzacji nauki (informacja w j. polskim i j. angielskim);
 - i) informacja o innej aktywności naukowej (udział w konsorcjach i sieciach badawczych), uzyskanych nagrodach i stażach w krajowych i zagranicznych ośrodkach naukowych (informacja w j. polskim i j. angielskim).
- 2) kopie publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe (5 publikacji) oraz oświadczenia autorki i pozostałych współautorów dotyczące procentowego udziału w pracy i opisie rodzaju wykonanej pracy.

1. Dane osobowe i przebieg pracy zawodowej

Pani dr Jadwiga Śliwka z wyróżnieniem ukończyła studia na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Tytuł magistra biologii uzyskała na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi w 2001 roku. Po studiach podjęła pracę w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowym Instytucie Badawczym w Radzikowie, w Oddziale w Młochowie, gdzie przeszła wszystkie kolejne stopnie kariery naukowej, począwszy od stażystki. W grudniu 2005 roku uzyskała stopień naukowy doktora nauk rolniczych w zakresie agronomii. Za pracę doktorską pod kierunkiem dr hab. W. Marczewskiego uzyskała wyróżnienie. Praca ta poświęcona była charakterystyce odporności liści i bulw ziemniaka na *Phytophthora infestans* (Mont.) de Bary. Autorka pracowała natenczas na wybranych populacjach diploidalnych form *Solanum tuberosum* L. W 2008 roku odbyła staż podoktorski w laboratorium prof. Jonathana Jonesa, Sainsbury Laboratory, Norwich, Wlk. Brytania. Wkrótce po powrocie do IHAR-PIB pani dr Śliwka została kierownikiem Pracowni Badania Odporności Ziemniaka na Grzyby i Bakterie.

W dniu 10 czerwca 2013 roku pani dr J. Śliwka złożyła wniosek do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauki rolniczej, w dyscyplinie agronomii. W dokumentacji znalazło się siedem załączników zawierających: 1) poświadczoną kopię dyplomu o posiadaniu stopnia doktora; 2) autoreferat w j. polskim; 3) autoreferat w j. angielskim; 4) wykaz prac naukowych oraz informacje o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki w j. polskim; 5) wspomniany poprzedni wykaz w j. angielskim; 6) zestaw monotematycznych publikacji naukowych, przedstawionych jako osiągnięcie naukowe, wraz z oświadczeniami współautorów; 7) elektroniczna forma wniosku, wraz z załącznikami – nagrane na dwóch płytach CD. Jako jednostkę organizacyjną do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego pani dr J. Śliwka wskazała Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – PIB w Radzikowie. Pod względem formalnym wszystkie dokumenty potrzebne recenzentom i Komisji ds. Postępowania Habilitacyjnego zostały złożone.

2. Ocena osiągnięcia naukowego

Pani dr J. Śliwka wnioskuje o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego na podstawie monotematycznego cyklu pięciu publikacji naukowych na temat „Identyfikacji i charakterystyki ekspresji genów odporności na *Phytophthora infestans* (Mont.) de Bary oraz ich wykorzystania w hodowli ziemniaka uprawnego *Solanum tuberosum* L.”. Wymienione publikacje wydano w latach 2009-2012 w czasopismach o współczynnikach wpływu Impact Factor (IF) od 1,482 do 3,455. Łączny IF tych prac wynosi 12,835.

Prowadzone badania dotyczą jednego z najważniejszych patogenów ziemniaka, łęgniowca (dawniej oznaczanego jako grzyb łęgniowy z gromady *Oomycota*), który jest grzybopodobnym organizmem eukariotycznym, obecnie zaliczanym do królestwa pierwotniaków (*Protista*) lub – w kladzie Peronosporomycetes do kladu stramenopili w supergrupie Chromavoleata) a czasem także jako typ Pseudofungi w królestwie Chromista). Gatunek ten wywołuje zarazę ziemniaka, chorobę której znaczenie i skalę obrazuje „wielki głód” w Irlandii – zmniejszenie się populacji tego kraju o 20%, na skutek śmierci głodowej lub emigracji mieszkańców Irlandii do USA, spowodowane epidemicznym porażeniem ziemniaków przez *P. infestans* przez pięć kolejnych lat (1845-1849).

Pierwsza z publikacji wydana w 2009 roku w *Molecular Plant Pathology* (IF=3,455) to praca czterech autorów. W pracy tej pani dr J. Śliwka planowała i wykonała eksperymenty (klonowanie domen Avr4), oceniła reakcje roślin na uzyskane konstrukty, analizowała dane i interpretowała wyniki. Miała także udział w przygotowaniu manuskryptu. Udział własny w tej pracy oszacowała na 30%. Współpracownicy zatrudnieni byli w dwóch znanych

ośrodkach w Holandii: Laboratory of Phytopathology na Uniwersytecie w Wageningen oraz Centre for BioSystems Genomics w Wageningen. Z ich ocen wynika, iż swój łączny udział oszacowali na 80%. Łączny procent wkładu przekracza zatem w tym przypadku 100%, co oznacza, iż któryś z współautorów (ew. kilku z nich, lecz niekoniecznie pani dr J. Śliwka) uznali swój wkład w postanie artykułu za wyższy aniżeli był on w rzeczywistości. Z załączonych oświadczeń współautorów wynika, iż pani dr J. Śliwka brała udział w planowaniu eksperymentu, jego częściowym wykonaniu, a także interpretacji wyników i przygotowaniu manuskryptu. Z załączonych materiałów można wywnioskować, iż pani dr J. Śliwka przez prawie 4 miesiące przebywała w Holandii na stażu podoktorskim w Wageningen (Bioexploit training fellowship) i wtedy zapewne wykonała fragment eksperymentalnej części badań.

W omawianej pracy Autorzy badali interakcję gen-na gen w układzie gen *R4* odporności ziemniaka na *P. infestans* i gen awirulencji *Avr4* obecny w genomie patogena. Taka interakcja produktów genów odporności obecnych w roślinie i genów awirulencji obecnych u patogena wywołuje reakcje nadwrażliwości na obecność patogena w roślinie i powstawanie nekroz, które szczelnym pierścieniem otaczają patogen, nie dopuszczając do jego rozwoju. Autorzy, w wyniku wykonanych przez siebie eksperymentów wykazali, że białko o symbolu RXLR-dEER stanowiące produkt genu awirulencji *Avr4* posiada trzy motywy W oraz jeden motyw Y. W wyniku doświadczeń wykazano, iż rzeczywiście owe trzy motywy W związane są bezpośrednio z reakcją nadwrażliwości. Stwierdzono, że region zawierający domenę W2 wspólnie z W1 lub W3 wywołują powstawanie nekroz i w ten sposób produkt genu awirulencji *Avr4* rzeczywiście wchodzi w bezpośredni związek z produktami genu odporności *R4*. Interakcja tego rodzaju została teoretycznie opisana przez Flora już w 1942 roku. Stanowi wyjaśnienie przyczyn tzw. odporności rasowo-specyficznej, stanowiącej częsty mechanizm odporności genetycznej roślin na patogeny. Autorzy opracowania – na przykładzie określonego zestawu: gen odporności – gen awirulencji, wykazali prawidłowość przyjętej teorii i znaleźli wyjaśnienie na poziomie mechanizmu molekularnego. Przyjęcie tej pracy do czasopisma *Molecular Plant Pathology* świadczy o dużej randze tych badań.

W kolejnych czterech publikacjach pani dr J. Śliwka jest pierwszą autorką. Swój wkład wycenia na 35-55%, co świadczy o znacznym udziale w powstaniu tych prac, bowiem prace te są wieloautorskie (od 4 do 7 autorów). Wszystkie te prace związane są z badaniami genetycznej odporności roślin ziemniaka uprawnego na porażenie przez *P. infestans*. W dwóch pracach, w tym w pracy opublikowanej w 2010 roku w *Journal of Applied Genetics* (JOAG) oraz w pracy opublikowanej w 2012 roku w *Plant Pathology* łączny udział współautorów wynosi 100%, a udział pani dr J. Śliwki wynosi odpowiednio 55% i 40%. W pierwszej z wymienionych prac autorka uczestniczyła we wszystkich etapach badań, natomiast w drugiej zaplanowała badania, uzyskała na nie finansowanie, analizowała dane i przygotowała manuskrypt. W obu wymienionych pracach wkład Kandydatki był znaczący.

Ciekawie przedstawia się udział procentowy autorów dwóch pozostałych prac opublikowanych w 2012 roku, tj. publikacji w *Theoretical and Applied Genetics* (TAG) i pracy w *BMC Genetics*. W obu tych publikacjach łączny wkład autorów wynosi każdorazowo 95%. To bardzo dobre opracowania na wysokim poziomie, opublikowane w czasopiśmie o znacznym współczynniku wpływu. Dziwi zatem nieśmiałość współautorów w „zagospodarowaniu” przynależnych im udziałów. W pracy opublikowanej w TAG Habilitantka zaplanowała prace doświadczalne, wykonała testy odpornościowe, analizowała dane i przygotowała manuskrypt. W pracy opublikowanej w *BMC Genetics* autorka zaplanowała badania, wykonała część testów PCR, oceniła odporność badanych form na

P. infestans, analizowała dane i przygotowała manuskrypt. Podobnie jak w poprzednio wymienionych pracach, tak i teraz wkład Kandydatki w powstanie publikacji był znaczący.

Praca opublikowana w JOAG dotyczy wykorzystania markerów molekularnych do selekcji odpornościowej na *P. infestans* u diploidalnych i tetraploidalnych form ziemniaka z dominującym genem odporności *Rpi-phu1*. Jest to gen pochodzący z międzygatunkowego mieszańca pomiędzy *S. stentomum* a *S. phureja*. Genotypy ziemniaka posiadające wspomniany gen charakteryzują się wysokim poziomem odporności na zarazę ziemniaka. W celu przeniesienia odporności skrzyżowano diploidalnego mieszańca z diploidalną formą *S. tuberosum* i przy pomocy niezredukowanych gamet $2n$ wyprowadzono formy tetraploidalne. W celu uzyskania kolejnych mieszańców tetraploidalnych krzyżowano ze sobą wyłącznie formy cechujące się odpornością. Dysponowanie populacjami odpornymi i podatnymi na *P. infestans* pozwoliło na znalezienie markera GP40, sprzężonego z genem odporności *Rpi-phu1*. Marker ten wykorzystano w procesie hodowlanym do uzyskania dwóch tetraploidalnych form ziemniaka odpornych na zarazę. Ponadto marker ten pozwolił na znalezienie kolejnych źródeł odporności na zarazę ziemniaka u *S. ruiz-ceballosii* oraz *S. kurtzianum*. Badania prowadzące do uzyskania tego wyniku otrzymano w ramach realizacji projektu BioExploit, finansowanego przez Komisję Europejską.

W pracy opublikowanej w Plant Pathology Habilitantka wraz z zespołem badała wpływ tła genetycznego oraz wieku roślin na ekspresję wspomnianego wyżej genu odporności *Rpi-phu1*. Stwierdzono, że objawy porażenia nigdy nie występowały na roślinach ziemniaka z genem odporności *Rpi-phu1*, niezależnie od tła genetycznego, natomiast brak tego genu związany był z całkowitą podatnością na *P. infestans* i silnymi objawami zarazy ziemniaka. Wiek roślin znacząco wpływał na poziom transkrypcji genu odporności i był istotnie wyższy u roślin starszych (siewki 6 tyg.) aniżeli u bardzo młodych roślin (3 tyg.), niemniej jednak wykazano, że nawet niewielka aktywność tego genu chroni rośliny przed patogenem. Projekt finansowano z grantu LIDER, kierowanego przez panią dr J. Śliwkę.

Praca opublikowana w TAG w 2010 roku związana była z mapowaniem genu odporności *Rpi-mch1* na zarazę ziemniaka, pochodzącego z *Solanum x michoacanum* – diploidalnej formy mieszańcowej meksykańskiego ziemniaka, najprawdopodobniej pochodzącego ze skrzyżowania *S. bulbocastanum* x *S. pinnatisectum*. Obie z tych form są odporne na zarazę ziemniaka. W badaniach zastosowano technikę DArT. Analizę zmienności populacji mapującej przy zastosowaniu markerów DArT wykonał dr A. Kilian z Diversity Array Technology, Yarrarumla, Australia. Badany gen odporności zlokalizowano na chromosomie VII, podobnie jak to ma miejsce w przypadku *S. pinnatisectum*. W podobny sposób na chromosomie X zlokalizowano gen odporności na zarazę ziemniaka pochodzącą z *S. ruiz-ceballosii* (gen *Rpi-rzc1*). W tym przypadku także posłużono się techniką DArT. Tę część badań wykonał współwykonawca z Australii. Bonusem w tych badaniach było znalezienie markera fenotypowego (niebieskie zabarwienie kwiatów), który może być łatwym markerem odporności na zarazę ziemniaka u mieszańców z *S. ruiz-ceballosii*. Badania finansowane były przez wcześniej wspomniany projekt BioExploit (KE) oraz projekt NCBiR. Wyniki badań opublikowano w czasopiśmie BMC Genetics w 2012 roku.

Wszystkie prace składające się na dorobek habilitacyjny mają charakter badań podstawowych, lecz jednocześnie także wyraźny aspekt aplikacyjny. Opracowane markery genetyczne oraz lokalizacja genów odporności mogą być bezpośrednio wykorzystane w hodowli odpornościowej ziemniaka. Badania prowadzone przez Habilitantkę znajdują u mnie szczególnie silne zrozumienie i podziw, jako, że moje zainteresowania badawcze związane są z odpornością roślin uprawnych, a ponadto mieszkam i pracuję w Wielkopolsce, słynącej z uwielbienia zalet kulinarnych ziemniaków. W mojej opinii zestaw publikacji

przedstawianych przez panią dr J. Śliwkę jako osiągnięcie naukowe całkowicie spełnia wymogi potrzebne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

3. Ocena pozostałego dorobku naukowego

Publikacje zgłoszone jako osiągnięcie naukowe w związku z wnioskiem o nadanie stopnia doktora habilitowanego to nie jedyne prace ze współczynnikiem wpływu, autorstwa pani dr J. Śliwki. Jest ona także współautorką siedmiu innych prac opublikowanych w czasopismach z bazy Journal Citation Reports. Łączny IF tych prac wynosi 15.05, przy czym najniższy IF wynosi 0,495 a najwyższy 4,407. W przypadku prac wieloautorskich udział procentowy pani dr J. Śliwki w tych pracach waha się od 5% do 70%. Autorką pracy o IF 0,495 jest wyłącznie Habilitantka. Ponadto pani dr J. Śliwka jest także autorką 13 innych publikacji w czasopismach krajowych i zagranicznych. Niektóre publikacje w czasopismach krajowych zostały opublikowane w j. angielskim. Część tych publikacje to prace o charakterze przeglądowym. W pracach tych zawarto ważne informacje na temat charakterystyki *Phytophthora infestans* w Polsce. Jak wiadomo jest to patogen o licznych rasach (kombinacjach genów awirulencji), a ponadto cechujący się częściową odpornością na substancje aktywne zawarte w fungicydach. Habilitantka w swoich badaniach zajmowała się oceną wirulencji, agresywności, typów kojarzeniowych oraz odporności izolatów *P. infestans* na metalaksyl, związek z grupy fenyloamidów, stosowany powszechnie w środkach ochrony przed zarzą ziemniaka. Ponadto badała wpływ przechowywania izolatów *P. infestans* w ciekłym azocie na przeżywalność i chorobotwórczość izolatów. Śledziła też populacje patogena w Polsce. W opracowaniu, które ukazało się w 2013 roku Autorka wykazała, że w Europie szerzą się nowe genotypy patogena. Większa część prac Autorki to jednak badania związane bezpośrednio z genetyczną odpornością różnych gatunków i form ziemniaków na zarazę. Wiele z badanych form to dzikie gatunki ziemniaków. Wprowadzanie genów odporności przez mieszańce somatyczne, piramidyzacja genów odporności, opracowanie testów oceny odporności ziemniaków na porażenie przez *P. infestans* i mapowanie kolejnych genów odporności w poszczególnych grupach sprzężeń to tematyka prowadzonych badań.

Dorobek naukowy pani dr J. Śliwki spełnia wymogi stawiane przed osobami ubiegającymi się o stopień doktora habilitowanego. Łączny współczynnik wpływu wszystkich prac Habilitantki wynosi 27.885, indeks Hirscha wg Web of Science wynosi 5, natomiast liczba cytacji we wspomnianej bazie to 85. Ze scjentometrycznego punktu widzenia są to wyniki bardzo dobre, świadczą o poważaniu przedstawianych wyników w środowisku naukowym i uznaniu ich wartości przez recenzentów czasopism o wysokiej renomie międzynarodowej.

4. Ocena działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej

Prace publikowane przez panią dr J. Śliwkę zawierają cenne wskazówki metodyczne i można je traktować jako element działalności o charakterze dydaktycznym. Innych form aktywności w tym względzie nie brakuje. Habilitantka jest autorką artykułu popularnonaukowego publikowanego w Forum Akademickim, wygłosiła wykład dla studentów SGGW z kierunku biotechnologia i wygłosiła prelekcję na seminarium dla Katedry Genetyki, Hodowli i Biotechnologii Roślin SGGW. Sprawowała też opiekę nad praktykantami z Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, SGGW oraz Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technicznego – w sumie pani dr J. Śliwka sprawowała opiekę naukową nad praktykami i stażami 13 osób. Od wiosny 2013 jest także promotorem pomocniczym pracy doktorskiej poświęconej ciemnej plamistości bulw. Warunek wykazania się na niwie działań dydaktycznych i popularyzatorskich został przez Kandydatkę spełniony.

5. Ocena działalności organizacyjnej i mobilności naukowej

Habilitantka jest cenionym wykonawcą bardzo licznych projektów naukowych. W tym charakterze uczestniczyła w dwóch projektach badawczych zamawianych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, realizowanych w latach 2002-2005 i 2007-2010. W latach 2005-2010 była też wykonawcą projektu zintegrowanego UE Bioexploit. Część wyników uzyskanych w tymże projekcie opublikowano w czasopismach z listy JRC i stanowią one przedmiot niniejszej recenzji habilitacyjnej. Obecnie Habilitantka kończy realizowanie programu wieloletniego (2008-2013), związanego z ulepszaniem roślin rolniczych. Jest to projekt finansowany zapewne przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi (w dokumentacji brak informacji na temat organizacji finansującej ten projekt). W 2008 roku Kandydatka była także współwykonawcą projektu BBSRC (brytyjskiego odpowiednika MRiRW). Obecnie (2011-2014) pani dr J. Śliwka realizuje projekt finansowany przez Narodowe Centrum Nauki. Projekt ten jest poświęcony mapowaniu loci cech ilościowych zawartości skrobi w bulwach ziemniaka przy wykorzystaniu metody DArT. W projekcie tym habilitantka jest głównym wykonawcą.

Pani dr J. Śliwka jest też kierownikiem projektu LIDER (2010-2013) oraz projektu finansowanego przez NCBiR FACCE Knowledge Hub (2012-2015), w którym ma się zająć szczegółową oceną ryzyka związanego ze zmianą klimatu, dla europejskiego rolnictwa oraz bezpieczeństwa żywnościowego. Z uwagi na dogłębną znajomość genetyki i fitopatologii, trochę dziwi mnie podjęcie się przez Habilitantkę kierowania projektem wymagającym innego warsztatu badawczego. Domyślam się jednak, że projektodawcy, znając solidną naturę i pracowitość Habilitantki, zaufali iż poradzi sobie i z tym zadaniem. Jest to akcja pilotażowa Centrum Wiedzy, której celem jest „wzmocnienie współpracy między grupami naukowców i poszczególnymi naukowcami z państw uczestniczących w FACCE w wybranych obszarach tematycznych, poprzez zapewnienie narodowego finansowego wsparcia. Udział w FACCE Knowledge Hub umożliwi również państwom uczestniczącym w projekcie rozwinięcie potencjału naukowego w danym obszarze badawczym poprzez wspólne uczenie się i działania szkoleniowe.” Domyślam się, że Habilitantka, dobrze znając realia staży zagranicznych będzie umiejętnie kierowała karierą młodych, a także doświadczonych pracowników naukowych. Pod względem mobilności naukowej Habilitantka jest wzorem osoby, która we właściwy sposób wykorzystwała szanse płynące z możliwości szkolenia swoich umiejętności w najlepszych ośrodkach naukowo-badawczych za granicą. W roku 2000 w ramach programu wymiany studentów Socrates pani dr J. Śliwka studiowała przez pół roku na Uniwersytecie Walijskim w Bangor, na przełomie lat 2002/2003 przez pół roku odbywała staż naukowy w Max-Planck Institut für Züchtungsforschung. W 2004 roku dwukrotnie była na tygodniowych kursach poświęconych badaniu patogenów (Norwegia, Szkocja). W 2006 roku wróciła do Szkocji w celu wykonania badań z zastosowaniem metody SSR. W kolejnym roku odbyła czteromiesięczny staż na Uniwersytecie w Wageningen, a w 2008 roku odbyła roczny staż podoktorski w Sainsbury Laboratory w Norwich, Wielka Brytania. Habilitantka skorzystała z tych wyjazdów ucząc się nowych technik badawczych i szkoląc się pod względem językowym, co z pewnością procentuje w postaci umiejętnie pisanych manuskryptów. Wyjazdy naukowe do innych laboratoriów uczą umiejętności współpracy z osobami odmiennych narodowości, kultur, sposobów organizacji pracy i z całą pewnością przygotowują do kierowania zespołami wieloosobowymi, na zasadach partnerstwa i współodpowiedzialności za wykonywane zadanie. Habilitantka najwyraźniej opanowała te umiejętności, skoro już trzy lata po uzyskaniu stopnia doktora została kierownikiem Pracowni Badania Odporności Ziemniaka na Grzyby i Bakterie.

6. Ocena innych osiągnięć

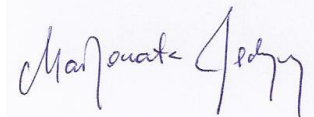
Pani dr J. Śliwka jest członkinią Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Biologii Eksperymentalnej Roślin (2011-2013). Jest też członkinią European Association for Potato Research. Habilitantka uzyskała wiele nagród i wyróżnień, począwszy od stypendium Ministra Edukacji Narodowej (2001) za zaangażowanie i wybitne wyniki w nauce, poprzez wyróżnienia udzielane przez Radę naukową IHAR za pracę doktorską (2005) oraz za wyróżniające wyniki w pracy naukowej (2007) a także nagrodę Dyrektora za pracę naukową opublikowaną w 2010 roku w renomowanym międzynarodowym czasopiśmie naukowym (2011). Za pracę doktorską Habilitantka uzyskała także Nagrodę Premiera (2006), a w latach 2007 i 2008 korzystała ze stypendium START, przyznawanych przez Fundacją Nauki Polskiej dla wybitnych młodych uczonych na początku ich kariery naukowej. Była też współautorką publikacji nagrodzonej w 2009 roku przez British Society for Plant Pathology. W 2010 roku uzyskała Nagrodę dla Młodych Naukowców „*Pro Scientia et Vita*”.

Z uwagi na znaczną wiedzę Habilitantki, kilkunastokrotnie zapraszano ją do recenzowania prac w renomowanych czasopismach naukowych.

7. Podsumowanie i wniosek końcowy

Dotychczasowy dorobek naukowy oraz zawartość merytoryczna pięciu prac naukowo-badawczych przedstawionych jako osiągnięcie naukowe pani dr Jadwigi Śliwki świadczą o ugruntowanej wiedzy w zakresie wyraźnie sprecyzowanego, oryginalnego profilu badawczego i dużej dojrzałości naukowej Habilitantki. Pod względem reprezentowanego poziomu naukowego przedstawione osiągnięcie naukowe zasługuje na wyróżnienie. We wszystkich pracach wymienionych jako części składające się na dysertację habilitacyjną Kandydatka miała znaczący wkład. Był on szczególnie duży w pracach opublikowanych z zespołem z Polski, w tym przypadku jestem przekonana, iż prace te nie powstałyby w takim zakresie merytorycznym i takiej formie, a może nawet bez udziału Habilitantki nie powstałyby w ogóle. To ona tworzyła koncepcję, była częściowym wykonawcą oraz osobą która analizowała uzyskane dane, przeprowadzała wnioskowanie i opracowywała manuskrypty. Pozostałe dokonania Habilitantki w zakresie działalności dydaktycznej, udziału w licznych sieciach i konsorcjach naukowych, mobilności naukowej oraz popularyzacji zdobytej wiedzy są bez zarzutu.

Moim zdaniem osiągnięcie naukowe Kandydatki spełnia warunki określone w Ustawie z dnia 18 marca 2011 roku, o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. nr 84 poz. 4555) oraz Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165), a także w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. nr 204 poz. 1200). Uważam, iż pani dr Jadwiga Śliwka w pełni zasługuje na przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie: nauki rolnicze, w dyscyplinie: agronomia. Wniosuję także do Rady Naukowej IHAR-PIB o wyróżnienie Habilitantki.



Prof. dr hab. Małgorzata Jędrzycka